

LA XIQUETA QUE VOLIA ARRIBAR A LA PAU

d'Adrián
Novella

Disseny: Laura Valero

Un espectacle de:

Distribueix:

Col.labora:

Premi de Teatre
Infantil Escalate:

BULLANCA
COMPANIA TEATRAL

ARTES
**camara
blanca**
ESCENICAS

ALEJANDRA GARCÍA
ESCUELA DE DANZA Y MÚSICA

ALBORAIÀ
AJUNTAMENT

Teatre Escalate
Centre d'Arts Escèniques

Els focs d'artifici omplin el cel de llum. Per a la xiqueta protagonista, és un espectacle, però els adults ho miren amb uns altres ulls, plens de por. Per això, el pare de la xiqueta l'animarà a fugir i veure els focs des de més lluny, fins que arribe a un lloc anomenat la Pau. Una bella al·legoria sobre la guerra vista des de la mirada infantil.

PREMI DE TEATRE INFANTIL ESCALANTE
DE LA DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

Text publicat per l'Editorial Bromera

L'OBRA

Una xiqueta que viu a una ciutat amb edificis sense parets viatja amb el seu pare per veure des de la distància els focs d'artifici que passen per la seua llar habitualment. El pare sap que el millor lloc per a veure aquest espectacle és a un barri d'una ciutat molt llunyana, on les cases tenen parets, el qual s'anomena la Pau. El seu pare no li pot acompanyar tan lluny, però ella té un company inseparable: un soldadet de plàstic. Una joguina anomenada Comandant Tom que l'ajudarà a superar les seues pors, enfrontar-se a aquells que tenen interessos molt diferents del d'ella, als que volen aprofitar-se d'ella, i a creuar totes les ciutats amb cases sense parets, creuar la mar i arribar a la Pau. Un text que parla sobre la guerra, les seues raons i les seues conseqüències a través de la mirada d'una xiqueta que juga i imagina un Món més bell que el que veiem els adults, encara que ha de ser conscient del fet que no li queda molt de temps per deixar de ser xiqueta.

A l'escenari veurem un mur de fons, una deixes "parets" que serveixen per a dividir a la gent, darrere d'una mena de desert de teles i peces de roba de colors ocres que componen un terra de pols, arena i enderrocs. Sobre aquest terra, les restes d'un bany on només queden la banyera, rajoles i un tros de pilar. A l'altra banda, un cantó del que va ser una habitació, amb una cadira i un tocadiscos. La xiqueta i el soldadet -un titella de plàstic verd de 70 cm- juguen per la sorra, al bany i es troben amb Edmon junt amb el tocadiscos. Quatre espais, amb el mur inclòs, que ens faran viatjar amb els nostres protagonistes i els altres personatges que es troben a les diferents escenes. Finalment, amb l'ajuda de la il·luminació, la imatge de desert provocada per la roba i les restes dels que ja no estan, passa a convertir-se en el mar, punt final de l'obra, però de partida per a una nova aventura de la xiqueta.

BULLANGA

Texts propis, llibertat creativa per als actors i potenciar la relació amb l'espectador. Són els tres eixos que guien la carrera de Bullanga Compañía Teatral. L'inconformisme en podria ser el quart.

Van debutar amb una obra inspirada en un quadre de Antonio Fillol (*La Gloria del pueblo*, 2014), li van llevar el sabre de llum a Luke Skywalker per a donar-lo al Segismundo calderonià en *El sueño de las galaxias* (2015), van viatjar a Sant Petersburg per celebrar l'aniversari massiu de la matriarca d'una família russa amb *Maruschka. Comèdia russa sobre la nostra terreta* (2015. Premi Micalet de Teatre 2017), es van tancar a una escola per dissectionar el comportament humà en *Joc de xiquetes* (Premio Max del público 2018), obriren les portes i mostraren les misèries d'un pacte polític a la ciutadania a *El Pacte* (2018. Candidata als XXII Premis Max com a millor text i millor espectacle revelació) i endolciren al públic amb un viatge d'acceptació, anomenat *El xiquet que volia una falda escocesa* (2022. Premi de Teatre Infantil Escalante).

Un recorregut en què han anat, amb el temps, apostant per formes noves de percebre i de consumir el teatre, per aconseguir que el públic forme part de la ficció, recordant que bullanga significa tumult, bullícia.

L'EQUIP

Intèrprets: Resu Belmonte / Lia Herbor / Joan Isern

Autoria i direcció: Adrián Novella

Ajudantia de direcció: Vicent Pastor

Composició i producció musical: Javier Abreu

Assessoria de moviment i coreografia: Alejandra García

Construcció i assessoria de titella: Nelo Sebastián

Disseny d'il·luminació i direcció tècnica: Mundi Gómez

Assessorament lingüístic: Gemma Taberner

Disseny gràfic: Laura Valero

Fotografia: Vicente A. Jiménez

Vídeo: Sergio Serrano

Escenografia i vestuari: Bullanga Cia. Teatral

Col·labora: Escuela de Danza y Música Alejandra García i Ajuntament d'Alboraia

Distribució: Amadeo Vañó (Cámara Blanca)

Autor i director: Adrián Novella. Titulat en interpretació textual a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de València, postgraduat en Teatre i Educació per l'Institut del Teatre de Barcelona i màster en Estudis Teatral de la Universitat Autònoma de Barcelona i l'IT. Es forma com a dramaturg amb Paco Zarzoso, José Sanchis Sinisterra, Josep Maria Miró o Ronald Schimmelpfennig. Per la part de direcció, rep cursos d'Alfredo Sanzol, Rafael Spregelburd, Helena Pimenta i Antonio Simón, entre altres, i ha sigut ajudant de direcció d'Antonio Díaz Zamora, Rafael Calatayud i Xavier Albertí.

Ha adaptat texts clàssics i ha fet encàrrecs per a entitats com l'ESAD València o Escena Erasmus de la UV. Les seues obres pròpies compten amb diversos premis com el Micalet i l'Escalante, en dues ocasions, el Teatro Autor Exprés de la Fundación SGAE, i el del Torneig de Dramatúrgia Valenciana de l'IVC. És fundador de Bullanga Compañía Teatral on dirigeix algunes de les seues obres, entre elles "Joc de xiquetes", guanyadora del Premi Max del Públic 2018.

Actriu (La Xiqueta): Lia Herbor. Actriu de teatre, cinema i doblatge. Ha estudiat el grau d'interpretació textual a l'Escola Superior d'Art Dramàtic de València. Ha fet cursos d'entrenament actoral a l'Escola de l'Actor i també de danses urbanes a l'estudi María Carbonell, i d'escriptura creativa teatral per la UV amb Núria Vizcarro. Va estrenar la seua òpera prima "La casita" com a dramaturga, directora i actriu, a la XI edició del Festival Russafa Escènica, rebent una menció especial per part de la Fundación SGAE. Al cinema, ha participat com a actriu al llargmetratge "Quan no acaba la nit" d'Oscar Montón, produït per Dacsa Produccions i À Punt Media. També com a actriu es dedica al doblatge professional de personatges de ficció i de publicitat.

Actor: Joan Isern. Graduat en interpretació en la Real Escuela Superior de Arte Dramático de Madrid i graduat professional de música en el Conservatori Maestro Ponce de Chella, especialitzat en saxòfon, però amb control de diversos instruments com piano, flauta i guitarra. Ha format part de diferents bandes de música i en el plànol interpretatiu treballa com a actor a la companyia Sábanas Lekuona en muntatges com "La valentía" d'Alfredo Sanzol. La seua presència a Microteatro Madrid és habitual amb obres com "SUMI", dirigida per Antonio Ponce. És component de la companyia La Valenciana on participa com a actor a "La Vídua Valenciana". Pel que fa al teatre infantil i el treball de titelles, interpreta una gran quantitat de personatges a l'espectacle per a nadons més vist de la cartellera Madrilena, "Una rana en la luna", de la companyia Zapatos de papel.

Actriu: Resu Belmonte. Llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona i compta amb una llarga carrera com a actriu de televisió i teatre. Se l'ha pogut veure a la televisió en programes com "Moncloa, ¿dígame?" o "El Comisario", de Tele 5 o "Porca misèria" de TV3. Ha aparegut en pel·lícules com "Vivancos" i a les recents "Pequeños calvarios" i "Valenciana". Els seus treballs més destacables al teatre són "Joc de xiquetes", producció de Bullanga, pel qual va rebre el premi a millor actriu de teatre als Premis AAPV 2019 i "El mercader amante", producció de Teatres de la Generalitat, on va rebre el premi a millor actriu protagonista als Premis de les arts escèniques valencianes de 2010. També ha treballat en produccions del Teatre Micalet, la Sala Beckett, el Festival Grec de Barcelona, Tantarantana, La Pavana i Dagoll-Dagom. Ha sigut professora de diverses disciplines escèniques al Teatre Escalante, l'escola Off i la Universidad del Atlántico de Barranquilla, Colòmbia.

RECEPCIÓ

“Se trata de una alegoría desde la mirada de una niña cuyo mensaje es la necesidad de la paz, muy necesario en esta era donde vivimos conflictos bélicos permanentes. Una niña metida de lleno en una zona de guerra, que confunde el sonido de las bombas con fuegos de artificio, y con la única compañía de un soldado de juguete con una pierna vendada, Tom. El padre le anima a huir de la zona hasta que llegue a un lugar llamado La Paz. A partir de ahí se desarrollan las peripecias, con el encuentro con el viejo Edmon, un soldado, un chico judío y una chica musulmana que se disputan un trozo de tierra ocupada, el hombre que vendió el mundo, otros y una dama de rojo que puede ayudarle a escapar del dolor. Un conjunto de personajes para un libreto muy pedagógico y divertido, a pesar de tener un cielo cubierto de nubes oscuras, con una buena interpretación de Lía Herbor como niña y la solvencia de quienes ya tienen un recorrido teatral solvente, multiplicándose en distintos personajes.”

José Vicente Peiró. Revista *Red Escénica*

UN ESPECTACLE DE

BULLANGA

COMPAGNIA TEATRAL

www.bullanga.net

DISTRIBUIT PER

A R T E S
camara
blanca
E S C É N I C A S

Amadeo Vañó

(+34) 620 610 654

amadeo@camarablanca.com

